

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

Przedpłata
na kwartał 2,25 zł
Zapisywać należy
na pocztę.

powiatu kościańskiego.

Za ogłoszenia
płaci się naprzód i to:
na stronie 4-lam. 5 groszy
od miejsca milimetrowego

Administracja w Kościanie,
Aleje Kościuszki 28. Tel. 106.

Kościan, 1 kwietnia 1925.

Za redakcję odpowiada
Starostwo.

Rozporządzenie policyjne dot. przemysłowego i handlowego obrotu środkami spożywczymi.

Na zasadzie §§ 137 i 139 ustawy o ogólnym zarządzie krajowym z dnia 30 lipca 1883 r. (Zbiór ustaw str. 195) i §§ 6, 12 i 15 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. (Zbiór ustaw str. 265), zarządza się za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, celem uregulowania przemysłowego i handlowego obrotu środkami spożywczymi na terenie Województwa Poznańskiego, co następuje:

A. Lokale.

§ 1. Ubikacje, w których się przechowuje, przygotowuje i wystawia na sprzedaż artykuły spożywcze, muszą być — o ile celowe — obchodzenie się z wymienionymi artykułami nie stoi temu na przeszkodzie — suche i przewiewne, oraz wolne od robactwa, myszy i szczurów.

Ubikacje te należy utrzymywać w dobrym stanie pod względem budowlanym, czysto i zdala od nieprzyjemnych zapachów. Winny one służyć jedynie właściwemu celowi danego proceduru, nie wolno ich używać jako pokoi mieszkalnych lub sypialnych, jak niemniej nie mogą one pozostawać w bezpośrednim połączeniu ze stajniami i ustępami, jakoteż ubikacjami, w których się wyrabia lub przechowuje przedmioty ze wstrętnym zapachem. Drzwi łącznikowe między niemi a sąsiednimi ubikacjami mieszkalnymi i sypialniami winny być wciąż zamknięte.

W powyżej wymienionych ubikacjach nie wolno przechowywać przedmiotów, nie wchodzących w zakres danego proceduru, w szczególności łózek, garderoby, bielizny i rupieci. Również nie należy w ubikacjach, w których się przygotowuje i sprzedaje artykuły spożywcze tolerować psów i kotów. Wyjątek stanowią gospody i wyszynki, przeznaczone dla ruchu publiczności.

W każdym lokalu sprzedaży artykułów spożywczych należy na miejscu widocznym wywiesić plakaty z następującym napisem:

a) „Zabieranie psów do składów spożywczych jest policyjnie wzbronione“.

b) „Dotykanie towarów spożywczych przez publiczność jest policyjnie wzbronione“.

§ 2. Lokale, które służą do sprzedaży lub też wystawienia na sprzedaż wszelkiego rodzaju wyrobów mięsnych, jakoteż takich artykułów spożywczych, które nadają się do konsumpcji bez specjalnego, uprzedniego oczyszczenia ich i przyrządzenia, muszą mieć podłogę nieprzepuszczalną z flisów, cementu, linoleum i t. d. i muszą być dostępne dla powietrza i światła z zewnątrz.

Same lokale jako takie oraz urządzenia i przedmioty służące do wystawienia towarów, muszą być tak skonstruowane, by można je łatwo oczyszczać. Celem zapobieżenia wytwarzania się kurzu, należy podłogę przed zamykaniem skropić czystą wodą. W lokalu winna się znajdować spluwaczka z odkażającym płynem, którą należy codziennie czyścić.

§ 3. W ubikacjach, służących do przyrządzania, przechowywania lub wystawiania na sprzedaż środków żywnościowych, nie wolno przechowywać zepsutych artykułów żywnościowych, ani też artykułów ostro woniejących jak nafta, pokosty, smary i t. p.

B. Sprzęty i t. d.

§ 4. Wszelkie sprzęty, zbiorniki, osłony i podstawki, przeznaczone do przygotowywania, opakowywania, przechowywania i przesyłki, jakoteż do podawania artykułów żywnościowych publiczności, winny być utrzymywane w dobrym i czystym stanie. Nie wolno używać papieru zapisanego lub drukowanego jako opakowania wzgl. podkładki do artykułów spożywczych, które bez jakiegokolwiek dalszego oczyszczenia wzgl. przyprawienia będą podawane publiczności do natychmiastowego spożycia.

Wagi muszą być tak ustawione, ażeby kupujący mógł dokładnie obserwować proces odważania towarów. Rzucanie towarów wzgl. odważników na wagę lub też naciskanie wagi ręką jest wzbronione.

Wolno wiszące wagi muszą być tak ustawione wzgl. zawieszone, ażeby szalki wag znajdowały się conajmniej 10 mtr. nad stołem wzgl. podłogą.

C. Obchodzenie się z środkami żywnościowymi.

§ 5. Artykuły spożywcze, wystawione wzgl. zaoferowane na sprzedaż, winno się aż do chwili oddania ich publiczności, chronić przed szkodliwymi dla zdrowia i budzącymi wstręt zanieczyszczeniami przez psy i inne zwierzęta.

Również należy je chronić przed dostępem much i innych owadów i w tym celu przechowywać bądź to pod nakryciem (smalec, marmelada, owoce, masło, sery itp.) bądź też w gablotkach lub szufladach i szafach (cukierki). Wyroby mięsne, pieczywo i ciastka powinny być zabezpieczone przed dotykiem przez publiczność za pomocą odgradzenia szkłem lub kratą.

Artykuły spożywcze nie mogą być składane bezpośrednio na podłogę. W braku odpowiednich regatów, należy je podówczas złożyć na nieprzemakalne podkładki. Owoce, sprzedawane na ulicach w kioskach

i straganach, należy przechowywać w koszach nakrytych i beczkach (solówkach) zamkniętych, zaś wystawione na widok mogą być tylko w skrzynkach oszklonych (gablotkach) dla ochrony przed kurzem, owadami i dotykaniami ze strony kupujących.

§ 6. Dziczyznę, drób i ryby wolno, o ile to według obowiązujących lokalnych przepisów policyjnych w odniesieniu do ulic wogóle jest dozwolone — wystawiać wzgl. wywieszać na widok publiczny na zewnątrz domu w stronę ulicy tylko pod tym warunkiem, że nie wywołuje to obrzydzenia.

§ 7. Bite zwierzęta i surowe mięso wolno przewozić ulicami i przez publiczne place jedynie zakryte czystym, nadającym się do prania płótnem. Używane do przewożenia wozy i inne naczynia winny być wewnątrz wybite cynową blachą oraz utrzymywane zawsze w czystym stanie. Tak samo w czasie przenoszenia bitych zwierząt i surowego mięsa należy unikać bezpośredniego zetknięcia się tych artykułów z włosami, szycią oraz ubraniem noszącego, a to za pomocą czystych, nadających się do prania okryć (zarzutki, bluzy i fartuchy).

Małych wózków ręcznych wolno używać tylko pod warunkiem, że są szczelnie zbudowane i nakryte szczelnym wiekiem.

Pieczyno należy roznosić w czystych nakrytych koszach.

Wózków dziecięcych, których się jeszcze używa do wozienia dzieci, nie wolno używać do transportu owocu, warzywa itp. O ile się takowe jednakowoż do wspomnianych celów używa, należy towar wkładać na czystą podkładkę (papier) a owoc tylko w kosze. Nie wolno również transportować równocześnie żywych zwierząt z artykułami spożywczymi.

§ 8. Wszelkie środki spożycia, które ze względu na ich rodzaj i właściwość łatwo ulegają zanieczyszczeniu, muszą być odważone i opakowane w czysty, niezapisany i nieużywany papier. Dopuszczalny jednakże jest na zewnętrznej stronie opakowania druk z podaniem firmy i innych, mających za cel reklamę, okoliczności.

Produkta silnie woniejące jak nafta, niektóre korzenie, śledzie, mydło itp. powinny być oddzielnie przechowywane, a w każdym razie w ten sposób, ażeby woń ich innym produktom spożywczym udzielić się nie mogła. Maki, cukierków, daktyli i wogóle wilgotnych lub wilgoć chłonących środków spożywczych nie wolno nabierać ręką ani też kłaść bezpośrednio na szalki wagowe. Produkta tego rodzaju, o ile nie są opakowane, jak również potrawy bufetowe w jadłodajniach, winny być przykryte siatką, gazą lub szkłem, ażeby w ten sposób zabezpieczyć je od pyłu i owadów.

D. Przepisy odnoszące się do personelu zatrudnionego w obrocie artykułami spożywczymi.

§ 9. Niezależnie od przepisów, mających na celu zwalczanie chorób przenośnych, nie wolno zatrudniać w obrocie z artykułami żywnościowymi osób dotkniętych chorobami skórnymi, a w szczególności wyrzutami ciekącymi wzgl. ropiejacami, lub też otwartymi ranami na odsłoniętych częściach ciała.

Z handlu artykułami spożywczymi są wykluczeni tandeciarze, rakarze, chwytacze psów i osoby, które się zajmują pielęgnacją chorych wzgl. są zatrudnione w zakładach pogrzebowych itp.

§ 10. Osobom, zajętym przygotowaniem, sprzedażą albo wystawianiem na sprzedaż artykułów spożywczych, wzbronione jest w czasie ich czynności palenie tytoniu oraz zażywanie i żucie tabaki.

Osoby te winny się też utrzymywać szczególnie czysto. Właściciel przedsiębiorstwa winien dbać o odpowiednie naczynia do mycia rąk, ręczniki i białe fartuchy.

Osoby, zatrudnione przy sprzedaży mięsa i wyrobów mięsnych, muszą nosić czysty, biały fartuch.

§ 11. Osoby, które są w styczności z chorem na przenośne choroby, winny przed rozpoczęciem wyżej wymienionych czynności zamienić swe ubranie, a ręce jaknajstaranniej umyć czystą wodą i mydłem.

Wypadki zachorowania między członkami rodziny i domownikami właściciela przedsiębiorstwa na żarlicę, płonicę, błonicę, biegunkę, przenośne zapalenie opon mózgo-rdzeniowych, dur brzuszny, dur plamisty, dur powrotny, ospę, cholera, muszą być zaraz z tego doniesione miejscowej władzy policyjnej w przeciągu 12-tu godzin. W wypadkach nagłego niebezpieczeństwa władza policyjna na zasadzie badania i orzeczenia lekarza powiatowego ma prawo zarządzić na pewien oznaczony czas zamknięcie przedsiębiorstwa.

E. Przepisy dla publiczności.

§ 12. Do lokali, przeznaczonych do sprzedaży środków spożywczych, nie wolno wprowadzać psów i innych zwierząt.

§ 13. Dotykane przez kupujących wyłożonych na sprzedaż owoców, pieczywa, wyrobów mięsnych oraz innych przygotowanych do konsumpcji artykułów żywnościowych jest wzbronione i ze strony sprzedających niedopuszczalne. Zakazuje się również nagniatania karpi, celem stwierdzenia ikry oraz zdejmowania łusek jak i skóry ze żywych ryb. Żywe ryby należy aż do ich sprzedaży trzymać we wodzie.

§ 14. Pobieranie próbek, celem stwierdzenia jakości artykułów żywnościowych przez kupujących, dopuszczalne jest li tylko za pomocą czystych szklanek, noży i widelcy, lub łyżek, które należy dokładnie oczyścić po każdorazowym użyciu. Dopuszczalne jest także posługiwanie się poprzednio do żadnych innych celów nieużywanymi czystymi przyrządami drewnianymi, które należy zniszczyć po jednorazowym użyciu.

F. Odpowiedzialność.

§ 15. Zu wykonanie powyższych przepisów odpowiedzialnym jest w myśl § 151 ust. 1 ordynacji proceduralnej, o ile nie wchodzi w rachubę wyłącznie inne osoby, zarówno uprawiający proceder, jako też osoby przez niego lub jego zastępcę upoważnione.

G. Upoważnienie policji.

§ 16. Oprócz obrotu środków żywnościowych po myśli ustawy z dnia 14 maja 1879 r. (Dz. Ust. Rzeszy r. 1879 str. 145 i nast.) podlega również policyjnemu dozorowi przygotowywanie, przechowywanie, wymierzanie i odważanie, jakoteż przewożenia tych artykułów, a temsamem i wszelkie ubikacje, urządzenia i narzędzia, które służą do przygotowywania, przechowywania, wymierzania i odważania oraz do przewożenia tychże artykułów.

Urzędnicy, policyjni rzeczoznawcy, upoważnieni przez organa policyjne i administracyjno-sanitarne, oraz organa Państwowych Zakładów Badania Żywności, mają prawo wstępu do wszelkich, według ustępu 1 w rachubę wchodzących ubikacji w godzinach zajęć przyjętych miejscowym zwyczajem. Jeżeli natomiast wykonuje się proceder również poza godzinami normalnymi, jak np. w piekarniach, w takim wypadku wyżej wymienieni i w tym czasie mają prawo wstępu do tychże ubikacji. Właściciele tych ubikacji są zobowiązani zezwolić na wstęp do nich, na wzięcie próbki, celem stwierdzenia jakości artykułów spożywczych, oraz na przeprowadzenie rewizji.

H. Kary.

§ 17. Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego rozporządzenia policyjnego podlegają, o ile w myśl ogólnych przepisów karnych nie jest przewidziana ciężka kara, grzywnie do wysokości 30 zł, w miejsce

której, w razie niemożności zapłaty, wstępuje odpowiedni areszt.

J. Przepisy wykonawcze.

§ 18. Przepisy, które się sprzeciwiają niniejszemu rozporządzeniu policyjnemu, a w szczególności rozporządzeniom policyjnym z dnia 8 lutego 1894 r. (Wojewódzki Dziennik Urzędowy str. 46) i z 29 sierpnia 1894 r. (Woj. Dz. Urz. str. 332), znosi się.

Nienaruszone pozostają przepisy rozporządzenia policyjnego Wojewody z dnia 18 grudnia 1919 r. (Dz. Urz. Wojew. rok 22, poz. 289), dotyczące urzędzenia i uruchomienia piekarni i rozporządzenie z dnia 4 lipca 1891 r. (Dz. Urz. Wojew. str. 246), dotyczące uboju koni, osłów i osłomutów, jako i sprzedaży mięsa z tychże.

Również nienaruszone pozostają rozporządzenia policyjne z dnia 5 marca i 13 czerwca 1885 r. (Dz. Urz. Wojew. str. 64 i 163), dotyczące nadymania mięsa, jako i dalej idące przepisy miejscowych ordynacji targowych i rozporządzeń policyjnych o regulacji ruchu targowego.

§ 19. Niniejsze rozporządzenie policyjne wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poznań, dnia 27 stycznia 1925 r.

Wojewoda: Bniński.

L. dz. 290/25. VI.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Kościan, dnia 9 marca 1925 r.

S t a r o s t a.

(—) Cegielka.

L. dz. 1645/25 — 4 —

S t a t u t o podatku od prawa polowania.

Na zasadzie art. 19 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. Nr. 94. poz. 747) wprowadza się na rzecz Powiatowego Związku Komunalnego w Kościanie podatek od prawa polowania.

§ 1.

Wykonywanie prawa polowania na obszarach dworskich powiatu kościańskiego na mocy prawa własności gruntu, dzierżawy polowania, lub innego tytułu prawnego podlega opodatkowaniu na rzecz Powiatowego Związku Komunalnego w Kościanie.

§ 2.

Podatek oblicza się od każdego samoistnego obszaru polowania osobno i wynosi rocznie 0,20 zł od jednego także zapoczątkowanego hektara bez względu na uprawę i użytek.

§ 3.

Do zapłacenia podatku jest zobowiązany ten, kto dnia 1. stycznia każdego roku ma prawo wykonywania polowania na odnośnym obszarze. Wymiar podatku skutecznie Wydział Powiatowy w styczniu każdego roku a podatek jest płatny w Powiatowej Kasie Komunalnej w Kościanie na cały rok z góry w przeciągu dwóch tygodni od dnia zawezwania do wpłacenia podatku.

§ 4.

Utracenie prawa polowania przed końcem okresu opłaconego z góry podatkiem nie uprawnia podatnika do żądania zwrotu części rocznego podatku.

§ 5.

Odwołania w sprawach wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w § 11. ust. 4 i 5 i w § 14, ust. 2. ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 24. kwietnia 1906 r. (Zb. Ust. pruskich str. 151).

§ 6.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, według postanowień, zawartych w art. 6. ustawy z dnia 9. marca 1923 r. (Dz. Ust. nr. 31 poz. 189) i ustawowych odsetek za zwłokę.

§ 7.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymierze i poborze podatku podlegają karze do wysokości 345,9 zł, o ile wykroczenie nie jest karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747).

§ 8.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Wydział Powiatowy w Kościanie.

§ 9.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1925 r. za poprzedniem zatwierdzeniu go przez władzę i ogłoszeniu w Orędowniku Urzędowym powiatu kościańskiego.

Z dniem 31. grudnia 1924 r. traci moc dotychczas obowiązujący statut z dnia 15. grudnia 1923 r.

Powyższy statut, uchwalony przez Sejmik Powiatowy w dniu 20. 12. 1924 roku podaję do publicznej wiadomości.

Zatwierdzenie jego nastąpiło na podstawie art. 39 ust. 3 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11. 8. 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747).

Kościan, dnia 23. marca 1925 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

S t a r o s t a

Cegielka.

L. dz. 44/25 W. P.

Ciągle zachodzą jeszcze nieszczęśliwe wypadki przejeżdżania na niestrzeżonych przejściach dróg na torach drugorzędnych kolei żelaznych. Jak statystycznie udowodniono, powstają nieszczęścia te w przeważnej części z winy woźniców, którzy nie zachowali potrzebnej ostrożności i baczności, albo też w swawolny lub niedbały sposób pokusili się przed nadjeżdżającym pociągiem tor kolejowy przebyć.

Celem zapobieżenia dalszym wypadkom nieszczęśliwym nakazuje się wszystkim woźnikom przy przejściach kolejowych jak największą ostrożność. Równocześnie zwraca się uwagę na to, że przez niebaczny przejazd przez tor kolejowy narażają nie tylko swoje życie, ale w dodatku mogą być podług § 316 kodeksu karnego karani.

Urzędy policyjne mają obowiązek przeciw wypadkom tego rodzaju jaknajenergiczniej występować, a za padłe wyroki do publicznej wiadomości podawać.

Obwieszczenie niniejsze winny Zarządy miejscowe kilkakrotnie podług zwyczaju miejscowego ogłosić.

Kościan, dnia 18. marca 1925 r.

S t a r o s t a

Cegielka.

L. dz. 1590/25 -4-

Na wniosek Zarządu Zgromadzenia S. S. Zmartwychwstania Pańskiego w Warszawie ul. Sewerynów F. B. z dnia 20. 2. 1925 zezwalam niniejszem na zbieranie składek pieniężnych na cele powyższego Zakładu na obszarze Województwa Poznańskiego w czasie od 1. 3. 1925 do 31. 3. 1925 r.

Zbierający składki winni być zaopatrzeni w niniejsze pozwolenie wzgl. uwierzytelniony odpis tegoż w legitymacje osobiste z fotografią i poświadczenia powyższego Zakładu oraz w listy składkowe z stronami ponumerowanymi i poświadczonymi przez władze policyjne.

Poznań, dnia 27 lutego 1925 r.

Z a W o j e w o d ę :

(—) Głuk

w z. Naczelnika Wydz. Bezp. Publ.

L. dz. 4292/25 II.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Kościan, dnia 10 marca 1925 r.

S t a r o s t a.

(—) Cegiełka.

L. dz. 1369/25 — 4.

Na pismo Zarządu Towarzystwa Pomocy Inwalidom Wojennym w Poznaniu, Fredry 7 z dnia 9 b. m. L. 6495/25 zezwalam niniejszem na urządzenie kwesty publicznej na cele powyższego Towarzystwa pod hasłem na rzecz „Ociemniałego Żołnierza” w czasie od 24 maja do 1 czerwca 1925 r. po ulicach i lokalach publicznych na całym obszarze Województwa Poznańskiego.

Zbierający składki winni być zaopatrzeni w odpowiednie upoważnienia powyższego Towarzystwa, w legitymacje osobiste z fotografią oraz w puszki opieczutowane i skonstruowane w ten sposób, aby osoba niepowołana nie mogła otworzyć bez naruszenia pieczęci.

W czternaście dni po ukończeniu kwesty należy przedłożyć p. Staroście Grodzkiemu w miejscu szczegółowe sprawozdanie ze zebranych kwot.

Dekret tut. z dnia 30. 1. 1925 L. 139/25 II. wobec powyższego uchylam.

Poznań, dnia 14 marca 1925 r.

Z a W o j e w o d ę :

(—) Głuk.

L. dz. 5184/25 II.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości i zaznaczam równocześnie, że dekret z dnia 30 stycznia 1925 r. — l. dz. 139/25 II — omawiany w ustępie ostatnim powyższego rozporządzenia obwieszczony jest w Orędowniku Urzędowym nr. 7/25.

Kościan, dnia 21 marca 1925 r.

S t a r o s t a.

(—) Cegiełka.

L. dz. 1674/25 — 4 —

Na wniosek Zakładu Dobroczynnego Św. Elżbiety w Poznaniu, ul. Łkowa 1—2 z dnia 28. 2. 1925 zezwalam niniejszem na zbieranie składek pieniężnych na cele powyższego Zakładu na obszarze całego Województwa Poznańskiego w czasie od 1. 3. 25 do 31. 12. 1925 r.

Zbierający składki winni być zaopatrzeni w niniejsze pozwolenie względnie uwierzytelniony odpis tegoż, w legitymacje osobiste z fotografią i poświadczenie powyższego Zakładu oraz w listy składkowe z stronami ponumerowanymi i poświadczonymi przez władze policyjne.

W czternaście dni po ukończeniu kwesty, przedłożyć należy Miejskiemu Urzędowi Policyjnemu w/m. szczegółowe sprawozdanie co do zebranych kwot i plan ich zużycia.

Poznań, dnia 2 marca 1925 r.

Z a W o j e w o d ę :

(—) Dr. Zieliński,

w z. Naczelnika Wydz. Bezp. Publ.

L. dz. 4580/25 II.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Kościan, dnia 11 marca 1925 r.

S t a r o s t a.

(—) Cegiełka.

L. dz. 1388/25 — 4 —

Termin wyłożonej trucizny na gruntach gm. Bielewa, Stężycy, Nowego Osowa i Stankowa oraz na grunt. maj. Osowo przedłuża się do 31 kwietnia br. Zarząd dóbr. Rosengarten.